

اقتۇلمىجى ۇلى قارىمىستوۆ

اقتۇلمىجى ۇلى شىعارمالارى

(3)

阿合提·乌鲁木齐作品集

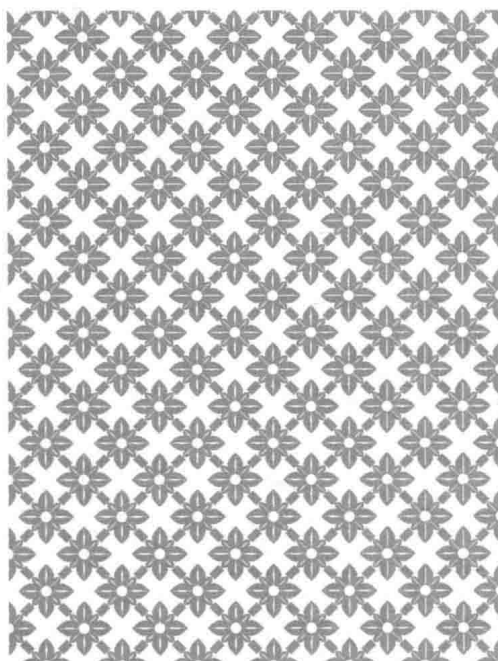
«شىنجاڭ كىتاپ قامباسىن» باسپادان شىعارۋ القاسى
شىنجاڭ خالىق باسپاسى

اقتۇلىمىجى ۇلى شىعارمالارى

阿合提·乌鲁木志作品集

3 - توم

«شىنجاڭ كىتاپ قامباسى» باسپان شىعارۋ القاسى

شىنجاڭ خالىق باسپاسى

图书在版编目(CIP)数据

阿合提·乌鲁木齐志作品集: 全4册: 哈萨克文/ 哈力都拉编.
—乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2014.12

(新疆文库)

ISBN978 - 7 - 228 - 18186 - 5

I. ①阿… II. ①哈… III. ①诗集—中国—近代—哈萨克
语(中国少数民族语言) IV. ①I222.75

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2014)第 313450 号

新疆

文库 《新疆文库》编辑出版委员会

阿合提·乌鲁木齐志作品集(3)

编 者 哈力都拉·努尔塔扎 哈再孜·阿合提
审 定 哈布丁·卡德尔
责任编辑 司马德里·居坎
编 辑 阿扎马提·思哈克
责任校对 马吾提
设计总监 宁成春 刘堪海
印制总监 郑 忠
哈文标识 买买提·诺比提
书名题写 买买提·诺比提

出 版 《新疆文库》编辑出版委员会
新疆人民出版社

地 址 乌鲁木齐市解放南路 348 号

邮 编 830001

电 话 0991-2320906

制 版 哈布肯·足坎

印 刷 中华商务联合印刷(广东)有限公司

版 次 2015 年 4 月第 1 版 第 1 次印刷

开 本 889 毫米×1194 毫米 1/16

印 张 36 印张

字 数 692 千字

印 数 1-1 500 册

定 价 535 元(全四册)

《新疆文库》官网网址: <http://www.xjwenku.com>

سەيتباتتال عازى

بىسىمىلا ھامدۇمە بەنەن ءسوز باستايلى،
اۋەلى اۋىزعا الپىپ الا ءجايلي.
ءسىمىن ءبىر اللانىڭ جاددا ۇستاپ،
سىنىپ پازىلىنا زار جىلايلى.

دىلىمىزگە ھايىر ئىلھام سالغىل دەيلى،
تىلىمىزگە ھايىر ۇلكالام بەرگىل دەيلى.
قادر الا بار ەتكەن جۇلامىزدى،
زار نالانى جالىنعان كورگىل دەيلى.

بار قىلغان بارشا عالام كۇللىمىزدى،
جاراتقان ءنسان ەتىپ شۇكىر ءبىزدى.
جاراتتى مومىن قىلىپ تالغى ءبىزدى،
وتكىزەيىك شۇكىرمەن كۇنىمىزدى،

مۇسىلمان كاپىر جاراتتى قادىر ءوزى
پەندەسىنىڭ عيالىن بىلەر ءوزى.
قارسى بولغان پەندەنىڭ نە دۇر ءسوزى،
اللانىڭ قۇدىرەتنە جەتپەس كوزى.

كەرەك ەمەس، باي كەدەي، ءبي بولغانى،
بارلىعىنا بولار ھاق بۇيرىغانى.
اۋلىيە، انبىيامەن سۇلتانداردى
وزىنە باغىندىرغان جۇملانى

ياد قىلىڭ ۋىر جاراتقان اللاڭىزدى،
بار ەتكەن ۋىر زاررادان بارشامىزدى.
بىلمەسەڭدەر ۋىرلىپ ال ەي، جارانلار،
جوقتارىن بار قىپ جاراتقان بارشامىزدى،

مۇھاممەدنىڭ نۇرىنىڭ اسىلىدىن
جاراتقاننىڭ نۇرىنان حاسىلىدىن
بايان قىلغان سەنىمدى راۋىيلار كوپ
ابزالدىن ۋىرلىك ۋىرلىك باسىمىدىن.

ۋىر نۇرىنان جاراتقان مۇھاممەدنى
سول سەبەبتەن عالمغا ۋىرلىك ەتتى.
كىمدە - كىم دوست تۇتسا ول ۋىرلىك،
جاھاننامان ول حالاس بولار دەپتى.

اللا سۈيگەن پەندەنىڭ عالماتى
ۋىر دايىم راسۇلگە ايتقان سالۋاتى
سالات - سالام راسۇلگە ۋىرلىك
جانە ايتامىن ۋىرلىك ماناقىيىن
اسىرەسە قوجا احمەت ياسساۋىدىنىڭ
بايان قىلدىم جانە دە اسحابلارنى
شارىعاتنى كامىل بىلگەن احبابلارنى
ماعفىرات سۇراپ كۇنغا تاۋبە قىلۇ

كوڭىلدەگى تىلەك پەن ماقسات ۋىرلىك
قوجاسىنا جاللىغان قۇلدىڭ ۋىرلىك
قابىل قىلسا قوجاسى بىلەر ۋىرلىك.
ۋىرلىك قاشان دا شايتان ۋىرلىك
دەگەن ۋىرلىك.

بايان ەتەم ۋىرلىك غازىز ۋىرلىك
لاقابى سەيپىياتىتال دەگەن ەردى.

جعفار ناق ءىسمى اۋلىيەنىڭ
اترافقا ەرلىگىمەن ءماشھۇر ەدى.

اسىل، جاۋھار سوزدەرىن شاشقىم كەلدى،
عاۋامنىڭ كوڭىلدەرىن اشقىم كەلدى.
نە لاج كۈللى عاۋام اڭلامايدى،
اۋدارىپ قازاقشاعا باسقىم كەلدى.

وقىعاندار ءوزى وقىپ خوشلانادى،
عاۋاملار تۇسىنبەگەن بوس قالادى.
اراب، پارسى تىلىنەن تارجىمالاپ،
پاقىردىڭ ءتۇسىندىرۋ — حاس تالابى،

پاقىردىڭ اللا بولسىن ماداتكارى،
جازاتىنىم — ءبىر عازىز قىلماتلارى.
عاجۇعا دۇعادا بول ەي جارائىلار
تۈزەگەي كوڭىلىمىزنى — عاففار عانى،
ۇقساڭىز سەيىتباتتال بالۋان ەدى.
ءار قىلى كەرەمەتى بولغان ەدى،
پايعامبار الدىن الا حابار بەرگەن
اترافلى كامىل تۇعان جاننان ەدى.

پايعامبارىم مادىنا دە تۇرغان كەزى
ءناسىحات اسحاپلارعا قىلغان كەزى
ءبىر كۈنى جاماعاتتا مويىن بۇرىپ،
حاق راسۇل مىناۋ ەدى ايتقان ءسوزى.

جابر اىىل كەلمەگەلى ءۇش كۈن بولدى،
نە سەبەپ؟ ويلانامىن وڭدى — سولدى
كوڭىلدى كوتەرەيىن جابىرقالغان
سويلەڭدەر كورگەن ءس پەن باسقان جولدى،

ورنىنان بىر سالاھىيەتلىك تۇردى.
قول قۇسرىپ الدىندا تەلەپ قىلدى،
اتى ەدى سالاھىيەتلىك ئابدۇل ۋاھاپ.
تەنمەيتىن ئادەم جوق ئەمەش ەردى،

كۆپ ئارلاپ، كۆپ كەزگەن ئادەم ەدى،
كۆرگەندەرى سىرى كۆپ ئاجاپ ەدى.
باسىنان كۆپتەگەن ئەس كەشكەندىكتەن،
بارلىقى ئاھىلىسىنى ئارلاپ ەدى.

سۆيەلەۋگەن ھەق پايغامبار رۇقسەت بەردى،
«ئەيت» دەدى كۆرگەننىڭدى «بىزگە ەندى».
باستان وتكەن ھەقىقەت كەشەرمەسىن،
بىر كەلمەي ئابدۇل ۋاھاپ سۆيەلەي بەردى.

«الدېڭا راسۇلۇلا كەلدىم» دەپتى،
«ئار تاراپقا جەل شەپ كەلدىم» دەپتى.
جاھان كەزىپ رەمگە بارىپ ەدىم،
شاھرىن سەيران قىلىپ كۆردىم دەپتى.

شاھرىننىڭ كۆرگەندىكى ئاجاپ — دەدى،
كۆرگەنمە ەمەس مەنىنىڭ ئالەم دەدى.
مۇسلىمانغا جەرى جوق ئالەم دەدى،
سول بىر ەل ئەسلىمە كەرسە يىگى ەد.

جولمەن مۇسلىماندىق جۇرسە يىگى ەد،
كۆپەيىپ مۇسلىمانلار سان تاراپتان.
قادرىن ئەدىن ئەسلىمە بىلسە يىگى ەد،
ئۆز سۆزىن سۆيىتىپ ۋاھاپ تاماملايدى.

ونان تەرەڭ ئىتۇغا بارا المادى.
ورنىنان تەلەپ قىلىپ قايتا وتىردى،

رېمىنىڭ بەرىك ەدى قامالدارى.
«ئىسلامغا رېم ەلى كىرسە يىگى — ەد» دەپ،

راسۇلنىڭ كوڭىلى از الاڭدادى،
سول كەزدە جابىرايىل جەتتەپ كەلدى.
فالاكىتان نەشە قابات ۇتتەپ كەلدى،
كوڭىلىڭىزدەن ۇبر قىيال كەشتى قازىر.

سول قىيالغا قۇدايىم جاۋاپ بەردى،
تۇبىندە ئىسلامغا كىرەدى رېم.
كۈنى بۈگىن كۈشەۋگە كەلمەس دەدى.
«ەكى ۇزۇر جىل دەگەندە ۇبر ۇعلان،
تۇادى ەرەلىيدىڭ ۇۋلادىنان،

قىلىشىن ەدىن ئىسلام قولغا الادى.
ملھامى مالاتيا شاھارنىنان،
ناق ئىسمى جاعفار ۇعلاننىڭ.
ۇزۇر نۇر، بويى ۇزىن ھاق بالۋاننىڭ
تاۋرات، زابۇر، ئىنجىلدى جاتقا وقىدى.
ھافىزى بولار تەلى ۇل قۇرئاننىڭ
لاقابى سەيتىباتتال كوپكە ۇماشھۇر.

باسىن سۇيەر سۇرىنگەن جىيىلغاننىڭ،
قاتىگەر جاۋلارنىنا جولىبارستاي.
ايتىگىن باسار جىن مەن جىبىرلاردىڭ،
داۋىسنا ئىنسۇ-جىس قۇس ۇيىعان.

وقىغاندا تاۋرات پەن ئىنجىل، قۇران
جانۋارلار ئىلىن ۇبىلىپ سويلەسەدى.
ايبارى ەرەلىيداي شاھىياردان
باتىرلىعى قازىرەت ھامزاعا ۇقساپ.

بىرى قالماي ۋاقىعا باياندالسىن.
كاتىبىڭىز تۈگەلدەي جاتقا سالىسىن،

جاۋزىدىق تالاي جاننان كورەر دەيدى.
باسىنا قىيىندىق كۈن كەلەر دەيدى،
سىلتەسە دە تالاي جان وعان قىلىش،
قۇرمەتىندە سول حاتتىڭ جەڭەر دەيدى.

اۋزىنا عابدۇل ۋاھاپ تۈكۈرپ قوي،
جاعفارغا ول تاپسىرىپ بەرەر دەيدى.
جاعفار جۇتسا ەگەر ول تۈكۈرىكتى،
حىكمەتتى جاھانداغى سەزەر دەيدى.

ول بىلمەيتىن دۇنيەدە تىل قالمايدى،
جاھاندى جالپاعىنان نە كەزەر دەيدى.
كەڭەيتىپ ەدىن ەسلام دۇنيەسىن،
كورسەتەر تالاي جەرگە ونەر دەيدى.

قولىنا قازىرەت عالي قالام الدى،
سول كۈندى تارىخ قىلىپ جاتقا جازدى.
ۈلكەن - كىشى سالاھىيەت بولپ،
پەشەتتەپ بولغان ەستى سوعان سالىدى.

پايعامبار — عابدۇل ۋاھاپ تۇر دەپ ايتتى،
ەسوزى قۇلاعىڭدى ەتۇر دەپ ايتتى.
امانات سىلەكەيم جاعفارغا،
اۋزىڭدا قالار سەنىڭ ەبىل دەپ ايتتى.

ورنىنان عابدۇل ۋاھاپ ەوستىپ تۇردى،
اۋزىن توسەپ راسۇلنىڭ لەبىن ەسۇيدى.
اۋزىنا حاق پايعامبار تۈكۈرگەندە،
جۇتىلماي بوبەجىككە ەتۈيىن ەتۈيدى.

جانە دە عالي جازعان حاتتى بەردى،
 جاعفارغا بىزدەن سالەم ايتقن دەدى.
 ۋامىرى پايعامباردىڭ بولدى تامام،
 اجالدىن قالار دەيسىڭ كىمدەر امان.

پايعامبار ۋاقتى جەتپ دۇنيە سالىدى،
 ورنىنا ساپار شەكتى باقى عالام.
 ەڭ اقىردا بارلىعى دۇنيە سالىدى،
 عابدۇل ۋاھاپ اسحاپتا جالعىز قالدى.

كوز كورگەن كوپ ساحابا كەتكەننەن سولڭ،
 ساپارلاپ مالاتىغا جالعىز باردى.
 تولعانشا ەكى ۋجۇز جىل سوندا تۇردى،
 ەسى - دەرتى جاعفارغا اۋىپ ۋجۇردى.

ارالقتا ەر عالي ناسىلىنەن،
 رابىع اتتى ۋدانىشپان ۋبىر ەر تۇدى.
 شاھارنى مالاتيا جاتىپ بولدى،
 ۋوزى عالم سويلەسە ناتىق بولدى.

كوپ بىسنە بۇل ادام بولدى شەبەر،
 كىشى پەيىل جاماعاتقا جاتتىق بولدى.
 بۇل ادامنان جانە دە ۋبىر ۇل تۇدى،
 بىرمىدادى بولسىن دەپ عالي سىندى.

سوندىقتان اتىن جانە عالي قويدى،
 بۇل عاليدان جانە دە ەكى ۇل تۇدى.
 اتتارىن قويدى حاسەن، قۇساين دەپ،
 ەر بولدى ەڭىرەگەن قۇساين بەك.

حالىفا بەلگىلەدى جاريالاپ،
 عاسكەرگە بولسىن باسشى قۇساين دەپ،

قاسەنى سول شاھارغا بولدى جاتىپ،
قۇسايىنىڭ بولدى ەرەن قايراتى ارتىق.

رۇم قايسار قورققاننان بەردى حاراج
تۇرغان سولڭ قۇسايىنىڭ قۇۋاتى ارتىپ،
جەتى مىل جەرگە قورغان ۋىي سالدردى،
سايىپىل سالىپ، كوپ حانداق جەر قازردى.

سول قورغاننان وتپەۋگە قۇسايىنمەن،
توقتام قىلىپ، ارعا حات جازدردى.
تاياسا اجال ۋاقت بولار بىر ۋىس،
توسۇغا ادام پەندە كەلمەيدى كۇش.

الڭ اۋلاۋ قۇسايىنىڭ عاداتى ەد،
سول عاداتپەن بىر كۈنى سقادی تس.
الدىننان بىر تاماشا قاشتى كىيىك،
تۇرا قۇدى كىيىكتى كۇشەن جىيىپ.

كىيىك زىتتىپ بارادى جۇلدزشا اعىپ،
بىر ۋلكەن تاۋ عارىنا كەتتى كىرىپ.
عار شىنە كوز سالىپ قاراپ ەدى،
بايلاۋلى ەرتوقمىدى بىر ات كوردى.

بىر كۈرزى، بىر سۇنگىسى شانشۇلى تۇر،
ۋستىندە ەرتوقمىنىڭ عاجاپ جەرى.
بايلاۋلى ەر قاسىندا شىنجىرى تۇر،
بىر قورجىنى تلى تۇر باسىپ بەلدى.

ات بىتىمى جىلقىدان تىپتى بولەك،
قىزىقتىرار قاراسا قانداي ەردى.
ۋوڭ - تۇسى سارى التىنشا جالتىرايدى،
كورگەن جان ايباتىنان قالىترايدى.

«جۈرپ كەتسە قانداي جان ويلاغانداي،
 ۋىستىنە شىداپ ونىڭ جان تۇرمايدى.
 قۇسايىن ەر «ار تاراپقا نازار سالدى،
 يەسى قايدا ەكەن دەپ الڭ - تاڭ قالدى.

ەش بەلگى بولمىغانسۇڭ اتقا كەلدى،
 مەنبەك بولپ ۋىستاۋغا ول قامداندى.
 ات سەكىرىپ ۋىستاپاي تەكىلەدى،
 جولتپادى قاسىنا ەش بولمادى.

«بىر ات ۋىستاپ مەنۋگە شاماسىز بوپ،
 قۇسايىن ەر جابىرقاپ «بىر قورلاندى.
 سول كەزدە ەر شىنەن داۋىس شىقتى،
 جاعفار قۇلاق سالىپ ول «سوزدى ۇقتى.

— ەي جانۋار «تاسلىم بول وعان، — دەدى،
 «جاعفارغا سول تاپسىرار سەنى «تىپتى.
 جاعفار «دىن «سلام نۇرى بولار —
 جاۋلاپ - اپ تالاي شاھار بولار مەقتى.

جان - جاعىنا قۇسايىن كوز سالسا دا،
 جان كورىنبەي بوپ قالدى «بىر كۈدىكتى.
 ۋىسدان سولڭ قۇسايىن اتقا كەلدى،
 تاپچىلماي ات ورنىندا تۇرىپ بەردى.

اتتى ۋىستاپ جاراقتارغا كوز ساپ ەدى،
 «ار قارۋغا جازىلعان حاتتى كوردى.
 «كۈرزى، سۈنگى قازىرەت ھامزانىكى
 جاعفار جوقتاتپاس سول ەسىل ەردى».

ال قورجىنى سىقاق «نابى مىراسى ەدى،
 مۇرا بوپ بۈگىنگى كۈن سلان كەلدى،

سالساڭ دا دۇنيە مالىن تولماس دەپتى،
كوتەرسەڭ تەلى دا اۋىر بولماس دەپتى.

شىنىدە ادام اتا شاشى دا بار،
ول شاشپەن بايلانغاندار وڭباس دەپتى.
شاش شىنجىرغا ايلانار بايلانغاندا،
بايلاپ قويىپ العا ساپ ايدانغاندا.

ءداۋىتتىڭ قىلىشى بار تاس كەسەدى،
مۇقتاج ەمەس ەشۋاقتا قايراعانغا.
سقاقتىڭ شىنجىرىنىڭ قاسىيەتى،
جىن - شايىتاننىڭ جولاماس كەپپەتى.

بايلانسا جىن - شايىتان دا كەتە المايدى،
دەپ جازىلعان — شىنجىردىڭ وسىيەتى.
ءالقىسا قۇساينىن عازى كوردى ءبارىن،
ات، قىلىش، نايزا، قورجىن، شىنجىرلارىن.

يەسى — ات پەن جارقاق، جاعفار كىم؟
بىلە الماي بولىپ قالدى كوڭىلى جارىم،
سول جەردە قالغىپ كەتىپ اتتان ءتۈستى،
ەرىكسىز باسقاننان سولڭ ۇيقى كۈشتى.

تۈسىندە قىزىر ءنابى ايان بەرىپ،
باستان - اقىر ۇقتىردى بولار ءىستى.
جاعفار سەنىڭ ۇلىڭ تۋار دەيدى،
جاۋلارىن ءدىن ءىسلام قۇار دەيدى.

دوستىلارى ءدىن ءىسلام عالىب بولىپ،
دۇشمانىلارى زار ەڭىرەپ جىلار دەيدى.
ويانىپ ەر قۇساينىن تۈرەگەلدى،
كوڭىلىنە كورگەن سىرىن بۈگە كەلدى.

دارەت اپ شۇكىر ناماز وقىپ الپ،
قۇانىپ اتقا ئىنىپ ۋىگە كەلدى.

سۈنمەن بىراز زامان كۈندەر ئوتتى،
باسىنان ماحابباتلى تۈندەر دە ئوتتى.
ئىھلى قۇسايىننىڭ بولدى جۈكتى،
قۇانار ەر - ئىھلىگە كۈندەر جەتتى.

شاھارغا پاتشا ەدى ئامىر غۇمار،
قۇسايىن مەن قاشان دا بىرگە تۇرار.
بىرى ۇلىق، بىرى ساردار عاسكەر باسى،
عادەتى ەد اقلداسىپ بىر ئىس قىلار،

وسىلاي ەكى باستى وتىرعاندا،
كوز تىكتى كەنەت ەسىك قاعىلعانغا.
كىرىپ كەلگەن تاۋابىل دەيتىن بالۋان،
سەزدىرمەستەن كەلگەنى ەشپىر جانغا.

قۇسايىننىڭ بۇل ەدى قايناعاسى،
ئوزى بالۋان بەدەل مەن بار باعاسى.
قۇلاغىنا قۇسايىننىڭ سىبىرلادى،
تۇعانىن شۇيىنشىلەپ بىر بالاسى.

ول نە ئىس دەپ سۇرادى غۇمار پاتشا،
شىراقتى كىم وشىرەر ئاتىغىر جاقسا.
بىر پەرزەنت كەپ قايتى دۇنيەگە،
بىر ئىستىڭ جارار ول اللا قاقسا.

دەپ قۇسايىن جاۋاپتى بەردى وعان،
ئامىر غۇمار قۇاندى بۇعان ھامان.
قاراتتى ۇستۇرلاپقا عالمىدارىن،
بولار دەپ بۇل بالانى قانداي ادام.

كاۋاكب تالىمىنا نازار سالىدى،
جۇلدنرېن بۇل بالانىڭ كوزى شالىدى.
تالاينا ەش ەبىر جان شاق كەلمەدى،
تەڭدەسى جوق ەر جاققان بولپ قالدى.

جاھاننىڭ بالۋانى — ۇلىڭ بولار دەدى،
اتلى جەر جۇزىنە تولار دەدى.
ئىسمى جاعفار بولسىن ۇلىڭنىڭ،
باسىنا باقت قۇسى قونار دەدى.

قۇسايىن ەبىر اللعا شۇكىر قىلدى،
ەجەلدەن شۇكىرسىزدى كۇپىر ەبىلدى.
كوپ ادامعا سالاۋات قاير قىلىپ،
بالاسى ۇشنى ويلانىپ پىكىر قىلدى.

قۇسايىن سونىمەنەن ۇشكە كەلدى،
كورەر كوزگە التى جاس ەبىر كەمەلدى.
كورگەندەر تاڭ قالۋشى — ەد جامالىنا،
بولسادا ۇزى ەسابى كىشكەنە ەردى.

جاعفار وسلايشا وسە تۇرسىن،
كۇنساين كامالاتى جەتە تۇرسىن.
كەلەيك ەندى ورالىپ قۇسايىنعا،
ەبىر كەڭەس ونان داعى وتە تۇرسىن.

قايعىلى ەبىر ايتاتىن ەسوزىم كەلدى،
قۇسايىندى بايان قىلار كەزىم كەلدى.
ەبىر كۇنى اڭ اۋلاۋعا شىعپ ەدى،
شىققانى ماعمۇرىا تارابى ەدى.

سول تاۋدان اڭعا شىعپ قاراپ ەدى،
ارتىنان قاشقان كىك تۇرا قۇدى.

اتى دا بابى كەلىپ جاراپ ەدى،
 قىزىمەن كىيىكتى قۇپ كەتتى،
 قاراماي الدى - ارتىنا قىزىپ كەتتى.
 قاشقان كىيىك بەزەكتەپ اسىپ - ساسىپ،
 اراسىنا كوپ عاسكەر كىرىپ كەتتى.
 مەھرايىل سول لاشكارىنىڭ باششىسى ەدى،
 قايساردىڭ ەڭ سەنمىدى جاقسىسى ەدى.
 جانە قاتىنىنىڭ اعاسى ەدى،
 پاتشاعا قورعان بولغان ساق كىسى ەدى.

مەھرايىلدىڭ بۇل كىيىك مۈلكىنىدە ەدى،
 قاشقاندا مەھرايىلگە تۇرا كەلدى.
 كىم ەكەن مۇنى قۇغان دەپ ويلادى،
 تەرلەگەن سول كىيىكتىڭ ھالىن كوردى.
 اشۇ قىسىپ سول جەردە ايعايلادى،
 «قۇغان جاندى الدىما كەلتىر» دەدى.

«كەلمەسە ەگەر الدىما وڭايلىقشا،
 راحىم قىلماي تاباندا ءولتىر» دەدى.
 كوپ لاشكارى جان - جاققا ايداپ سالىدى،
 كوردى ولار تاۋباسىنان جالعىز جاندى.

سەن قۇدىڭبا ۇلىقتىڭ كىيىگەن دەپ،
 عاسكەردىڭ ءباز ءبىرلارى وعان باردى.
 «سەن قۇساڭ بىزبەن بىرگە جۇرگىن» دەدى،
 ءامىرى مەھرايىلدىڭ بىلگەن دەدى.

بۇل كىيىك سول سارداردىڭ مەنشىگىندە،
 الدىندا ءوزىڭ جاۋاپ قىلغىن دەدى.
 قۇساينىن وسىلارعا بەردى جاۋاپ،
 — مەن ءجۇرمىن ءبىر ءوزىمدى مىڭعا بالاپ.